

Sygn. akt III RC 120/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w S. Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie :

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Paulina Arendt

Protokolant : Martyna Zbrzeska

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2017 r. w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa H. G.

przeciwko M. G. (1)

o podwyższenie alimentów

oraz

z powództwa M. G. (1)

przeciwko H. G.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał

I. oddała powództwo H. G. o podwyższenie alimentów;

II. ustala, że obowiązek alimentacyjny ciążyący na M. G. (1) w stosunku do H. G. ustalony na kwotę po 100 (sto) złotych miesięcznie prawomocnym wyrokiem zaocznym Sądu Wojewódzkiego w S. (...) I Wydział Cywilny z dnia 27 kwietnia 1998 roku w sprawie o sygnaturze akt I RC 994/96 wygasł z dniem 8 maja 2017 roku;

III. odstępuje od obciążenia H. G. kosztami procesu M. G. (1).

Sędzia Sądu Rejonowego Paulina Arendt Sygn. akt III RC 120/17

UZASADNIENIE

H. G. wniosła przeciwko M. G. (1) pozew o podwyższenie alimentów z kwoty po 100 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie, płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że jej małżeństwo z pozwanym zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Wojewódzkiego z dnia 27 kwietnia 1998 r., sygn. I RC 994/96 z winy pozwanego. Wyrokiem tym Sąd Wojewódzki obciążył pozwanego świadczeniem pieniężnym na rzecz powódki w kwocie po 100 zł. W okresie od uprawomocnienia się wyroku rozwodowego do dnia wystąpienia z niniejszym powództwem wysokość zasądzanego świadczenia nie była zmieniana, a nastąpiła istotna zmiana stosunków majątkowych po stronie powodowej. Powódka nie nabyła uprawnień emerytalnych ani rentowych. Utrzymuje się ze świadczeń z pomocy społecznej w formie zasiłku okresowego oraz świadczeń celowych. Łączna kwota uzyskiwana w ten sposób waha się w granicach 800 zł miesięcznie. Sytuacja

materialna powódki jest zła i graniczny z ubóstwem. Strona powodowa wskazała, że pozwany jest aktywny zawodowo, gdyż pracuje w (...) w S..

W odpowiedzi na pozew M. G. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości, a nadto wniósł powództwo wzajemne, żądając ustalenia ustania obowiązku alimentacyjnego w stosunku do powódki.

W uzasadnieniu pozwany (powód wzajemny) wskazał, że jego obowiązek alimentacyjny został ustalony w wyroku rozwodowym na kwotę 100 zł miesięcznie, przy czym powódka (pозwana wzajemna) zmierzała w przeszłości do podwyższenia tego świadczenia w sprawie III RC 502/09 przed Sądem Rejonowym w S.. W sprawie tej doszło jednak do zawarcia ugody, w ramach której M. G. (1) zwiększył alimenty tylko na rzecz dzieci. Zdaniem M. G. (1) nie doszło po stronie powódki do istotnej zmiany stosunków majątkowych. Pozwany (powód wzajemny) podkreślił, że jego była żona ma wykształcenie ekonomiczne i kilkuletnie doświadczenie w pracy rozrachunkowej, a mimo to od 26 lat pozostaje bez pracy, korzystając wyłącznie z pomocy MOPS i alimentów. Nie zaangażowała się w znalezienie zatrudnienia i poprawę swojej sytuacji materialnej. M. G. (1) opisał swoją dotychczasową sytuację osobistą i zawodową, w tym rozwój kariery zawodowej i założenie nowej rodziny. Pozwany (powód wzajemny) podniósł, że regularnie płaci alimenty na byłą żonę i dzieci. Ponosi w związku z tym koszty postępowania komorniczego, choć próbował z byłą żoną porozumieć się odnośnie do tego, aby wycofać egzekucję alimentów, aby koszty te zniwelować. M. G. (1) wskazał, że ma 58 lat i od kilkunastu lat jest w związku z obecną partnerką. Ma z nią 16-letniego syna B.. Mieszka w lokalu komunalnym, posiada samochód z 2000 r. o wartości 3000 zł. Aktualnie spłaca 2 kredyty. Pozwany (powód wzajemny) wskazał, że ma kłopoty zdrowotne – leczy nadciśnienie, cholesterol, ma początki astmy i miażdżycy żył. Ma zaawansowaną nerwicę, ulega częstym przeziębieniom i ma początki zwyrodnienia stawów barkowych. Ostatnio wykryto u niego płamy na płucach.

Powyższe, zdaniem M. G. (1), uzasadnia oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów i ustalenie ustania obowiązku alimentacyjnego wobec H. G..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Wojewódzki w S. (...) wyrokiem zaocznym z dnia 27 kwietnia 1998 roku w sprawie I RC 994/98 rozwiązał małżeństwo H. G. i M. G. (1) przez rozwód z winy M. G. (1). Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad dziećmi: M. G. (2), ur. (...), M. G. (3), ur. (...) i M. G. (4), ur. (...) powierzył matce dzieci, ograniczając ją ojcu do współdecydowania o przyszłych istotnych sprawach dzieci a dotyczących zdrowia, kształcenia, wyboru zawodu. Wyrokiem tym Sąd włożył na M. G. (1) obowiązek alimentacyjny wobec każdego dziecka na kwotę po 150 zł miesięcznie. Nadto z tytułu alimentów Sąd zasądził od M. G. (1) na rzecz H. G. kwotę 100 zł miesięcznie, płatną do 10. dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej raty.

Dowód:

- wyrok zaoczny Sądu Wojewódzkiego, k. 77 akt I RC 994/96.

Sąd Wojewódzki w S. (...) zasądził wyrokiem rozwodowym alimenty na rzecz H. G., kierując się wysokością dochodów M. G. (1), gdy jeszcze pracował – ok. 900 zł netto miesięcznie, jak też trudną sytuacją H. G., w tym koniecznością zajmowania się małoletnimi dziećmi. Sąd Wojewódzki w S. (...) wskazał jednocześnie, że H. G. winna starać się o podjęcie zatrudnienia.

Dowód:

- uzasadnienie wyroku, k. 78-81 akt I RC 994/96.

W czasie rozwodu sytuacja materialna H. G. i M. G. (1) była bardzo trudna. M. G. (1) stracił zatrudnienie w Urzędzie Miejskim, powiększało się zadłużenie z tytułu płatności czynszu.

Dowód:

- protokół rozprawy, k. 71-74 akt I RC 994/96,
- sprawozdanie kuratora z wywiadu środowiskowego, k. 65-66 akt I RC 994/96.

Sprawa III RC 502/09 przed Sądem Rejonowym w S. (...) toczyła się z powództwa małoletnich M. i M. G. (3) oraz H. G. o podwyższenie alimentów. Ostatecznie w sprawie strony zawarły ugodę, na mocy której M. G. (1) zobowiązał się do podwyższenia alimentów na rzecz dzieci M. G. (4) i M. G. (3) – do kwoty po 300 zł miesięcznie.

Dowód:

- kopia protokołu z wypisem ugody, k. 22,
- zeznania H. G., k. 41v-42v,
- zeznania M. G. (1), k. 42v-43.

M. G. (1) uiszczał dotychczas alimenty na rzecz dzieci i byłej żony w ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego przez J. O. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. w sprawie Kmp 290/97.

Dowód:

- zeznania H. G., k. 41v-42v,
- zeznania M. G. (1), k. 42v-43,
- dokumenty z akt Kmp 290/97.

Przed Sądem Rejonowym w S. w sprawie o sygnaturze akt III RC 121/17 toczyło się postępowanie z powództwa M. G. (3) przeciwko M. G. (1) o podwyższenie alimentów z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie oraz z powództwa M. G. (1) przeciwko M. G. (3) o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał.

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 12 lipca 2017 roku oddalił powództwo M. G. (3) przeciwko M. G. (1) o podwyższenie alimentów i ustalił, że obowiązek alimentacyjny ciążyący na M. G. (1) w stosunku do M. G. (3), ustalony na kwotę po 300 zł miesięcznie na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w S. (...) III Wydział Rodzinny i Nieletnich w dniu 30 czerwca 2009 roku w sprawie o sygnaturze III RC 502/09, ustał z dniem 29 czerwca 2017 roku. Wyrok jest prawomocny od 3 sierpnia 2017 roku. W sprawie tej ustalono, że M. G. (3) ma 26 lat, nie uczy się i nie pracuje, jak też nie czyni starań o zdobycie wykształcenia czy zatrudnienia. W dniu (...) urodziła dziecko. Mieszka z dzieckiem, bratem i matką. Utrzymują się z alimentów oraz pomocy społecznej.

Dowód:

- wyrok z dnia 12 lipca 2017 roku, k. 55 akt III RC 121/17,
- protokół rozprawy, k. 52-54.

Przed Sądem Rejonowym w S. w sprawie o sygnaturze akt III RC 122/17 toczyło się postępowanie z powództwa M. G. (4) przeciwko M. G. (1) o podwyższenie alimentów z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 12 lipca 2017 roku oddalił powództwo M. G. (4) przeciwko M. G. (1) o podwyższenie alimentów. Wyrok jest prawomocny od 3 sierpnia 2017 roku.

W sprawie tej ustalono, że powództwo zostało wywiedzione przez M. G. (4), ale wynikało z inicjatywy jego matki – H. G.. M. G. (4) nie był w stanie wskazać wysokości kosztów utrzymania siebie ani zajmowanego mieszkania. M. G. (4) ma 23 lata, nadal się uczy. Aktualnie po wypadku ma uszkodzone ścięgna w lewej ręce. Rekonwalescencja potrwa jeszcze kilka miesięcy. Dotychczas M. G. (4) przyuczył się do wykonywania dwóch zawodów: stolarza i ślusarza.

Nie pracował i w najbliższym czasie nie zamierza podjąć zatrudnienia. M. G. (4) nie widzi potrzeby podjęcia pracy bezpośrednio po zakończeniu nauki, wskazując że potrzebny jest jeszcze odpoczynek. Mieszka z matką, siostrą i jej dzieckiem. Utrzymują się z alimentów oraz pomocy społecznej.

Dowód:

- wyrok z dnia 12 lipca 2017 roku, k. 45 akt III RC 122/17,
- protokół rozprawy, k. 42-44 akr III RC 122/17,
- zaświadczenie szkolne, k. 3 akt III RC 122/17,
- kopia umowy o świadczenie usług oświatowych, k. 38-41 akt III RC 122/17.

H. G. ma 59 lat. Od czasu rozwodu stale mieszka razem z dziećmi. Obecnie już tylko z synem M. i córką M. oraz jej dzieckiem. Pracowała do czasu narodzin dzieci. W czasie rozwodu nie pracowała. Do pracy powróciła w 2004 lub 2006 roku. Z przerwami pracowała w MOPS-ie. Po odbyłym kursie pracowała m.in. jako opiekun osób starszych. W 2014 roku pracowała w A. M., a od lutego 2015 roku do końca grudnia 2015 roku pracowała w sklepie. Obecnie H. G. wykonuje prace społecznie użyteczne, za co otrzymuje 324 zł miesięcznie. Nadto H. G. korzysta z dodatku mieszkaniowego w kwocie 519 zł miesięcznie. Kwota ta jest pożytkowana w ramach czynszu w kwocie 750 zł za najem lokalu spółdzielczego. Powódka (pозwana wzajemna) ponosi nadto wydatki za zużycie energii elektrycznej – 130 zł co 2 miesiące, za zużycie gazu – 65 zł co 2 miesiące. Koszty utrzymania rodziny H. G. oszacowała na ok. 200 zł tygodniowo.

H. G. nabędzie prawo do emerytury. Z uzyskanych przez nią informacji z ZUS-u wynika, że jej świadczenie emerytalne będzie jej wypłacane od marca 2018 roku w kwocie od 1300 zł do 1500 zł miesięcznie.

Dowód:

- zeznania H. G., k. 41v-42v, 59v-60.

H. G. ma ukończonych 5 kursów, ale nie uzyskała do tej pory zatrudnienia w ramach aktywizacji zawodowej organizowanej przez Powiatowy Urząd Pracy. Jako osoba bezrobotna jest zarejestrowana od 28 stycznia 2016 roku. Od stycznia 2010 roku zaproponowano jej 5 ofert: w 2 przypadkach nie spełniała kryteriów pracodawcy, w 2 przypadkach zatrudniono już inną osobę na dane stanowisko, a w jednym – oferta pracy została wycofana.

Dowód:

- zeznania H. G., k. 41v-42v, 59v-60,
- pismo z PUP, k. 46, 47.

H. G. pozostaje pod opieką lekarską w związku z dolegliwościami przewlekłymi. Ma przeciwwskazania do pracy fizycznej; nie dysponuje orzeczeniem o niezdolności do pracy.

Dowód:

- zaświadczenie lekarskie, k. 51.

M. G. (1) ma 58 lat. Z wykształcenia jest inżynierem transportu. Pracuje w (...) w S. od 25 czerwca 2002 roku. Wcześniej przez ok. 3 lata (od 1998-1999 r.) nie pracował. W (...) w S. awansował aż doszedł do stanowiska głównego energetyka. Uzyskuje aktualnie wynagrodzenie w kwocie 3600 zł netto miesięcznie. Pozostaje w związku z partnerką, z którą ma 16-letniego syna B.. Mieszkają wspólnie w mieszkaniu matki jego partnerki wraz z nią oraz jej synem, tj. bratem partnerki M. G. (1). Partnerka pozwanego (powoda wzajemnego) za wykonywaną pracę uzyskuje wynagrodzenie w minimalnej wysokości. Jej brat również pracuje, ale pozwany nie zna wysokości jego zarobków. Matka partnerki M.

G. (1) ma 77 lat, otrzymuje świadczenie emerytalne w kwocie 900-1000 zł miesięcznie. Koszt utrzymania mieszkania to czynsz w kwocie 600 zł miesięcznie, koszt zużycia energii elektrycznej – 360 zł co 2 miesiące oraz koszt zużycia gazu – 360 zł co 2 miesiące. Koszty te ponoszone są wspólnie. M. G. (1) wraz z partnerką utrzymują syna.

Dowód:

- zeznania M. G. (1), k. 42v-43,

- karta wynagrodzeń, k. 23.

M. G. (1) posiada samochód osobowy z 2001 roku, który kupił w 2008 roku od kolegi, a który spłacał w ratach. Od 4 lat pozwany (powód wzajemny) spłaca należności kredytowe zaciągnięte na łączną kwotę 80.000 zł. Rata wynosi ok. 1451 zł miesięcznie. 2 lata temu zaciągnął kolejne zobowiązanie finansowe z ratą w kwocie ok. 518 zł miesięcznie. Kredyty zostały zaciągnięte na spłatę zobowiązań M. G. (1) wobec osób, które pomagały mu w przeszłości, jak też na wsparcie leczenia jego siostry, chorującej na raka kości.

Dowód:

- zeznania M. G. (1), k. 42v-43,

- dokumentacja bankowa z A. Bank, k. 24, 25.

Sąd rozważył, co następuje:

Powództwo H. G. jako niezasadne należało oddalić, zaś powództwo wzajemne M. G. (1) jako w pełni uzasadnione skutkowało jego uwzględnieniem.

Jak wynika z treści każdego z pozwów podstawę prawną każdego żądania stanowi przepis art. 138 w zw. z art. 61 ustawy z dnia 25 lutego 1964 roku – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, zwanej dalej k.r.o. Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z kolei zgodnie z art. 61 k.r.o. do obowiązku dostarczania środków utrzymania przez jednego z małżonków rozwiedzionych drugiemu stosuje się odpowiednio przepisy o obowiązku alimentacyjnym między krewnymi.

Pokreślić należy, że do stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu przepisu art. 138 k.r.o. należy wziąć pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności mają charakter trwałe, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego (podobnie Sąd Najwyższy w uchwale z 16 grudnia 1987 roku, III CZP 91/86, LEX nr 3342). Podkreślić również należy, że zmianę stosunków trzeba badać od momentu zapadnięcia ostatniego zapadłego między stronami orzeczenia w przedmiocie alimentów lub umowy (ugody), która się do niego odnosi. W realiach niniejszej sprawy, należało zatem zbadać, czy od momentu uprawomocnienia się wyroku w sprawie I RC 994/96, tj. od wydania rozstrzygnięcia przez Sąd Wojewódzki w S. (...) z dnia 27 kwietnia 1998 roku, doszło do takiej zmiany stosunków po stronie powódki (pозwanej wzajemnej) lub po stronie pozwanego (powoda wzajemnego), która uzasadnia z jednej strony żądanie podwyższenia alimentów, a z drugiej strony – ustalenia ustania tego obowiązku alimentacyjnego.

Bez wątplenia oba powództwa pozostają w ścisłym związku. Uwzględnienie powództwa wzajemnego M. G. (1) niweczy żądanie pozwu H. G. i odwrotnie – uznanie, że zachodzą podstawy do podwyższenia alimentów musi skutkować oddaleniem powództwa o ustalenie ustania obowiązku alimentacyjnego.

Sąd, ustalając stan faktyczny sprawy, miał na uwadze treść przepisu art. 227 k.p.c., a mianowicie, że przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Jako że meritum niniejszego postępowania stanowi rozstrzygnięcie w przedmiocie podwyższenia alimentów albo ustalenia ustania obowiązku alimentacyjnego, jedynie fakty wpływające na te okoliczności mogły stanowić przedmiot ustaleń faktycznych czynionych przez Sąd.

Sąd miał również na względzie treść przepisu art. 316 § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd wydaje wyrok po zamknięciu rozprawy, biorąc pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

W ocenie Sądu, zgromadzone w aktach sprawy dokumenty w postaci: zaświadczenia lekarskiego, pism PUP, dokumentacji bankowej oraz dokumentów z akt spraw sądowych oraz sprawy komorniczej – jako sporządzone w sposób przewidziany prawem oraz przez podmioty do tego uprawnione – uznać należy za wiarygodne. Zdaniem Sądu, po bezpośrednim zapoznaniu się z materiałem dokumentarnym zastrzeżeń tych nie sposób faktycznie sformułować, albowiem brak jest okoliczności, które wpływałyby negatywnie na ocenę tego materiału.

W ocenie Sądu zeznania M. G. (1) zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności. Pozwany (powód wzajemny) dokładnie opisał swoją sytuację osobistą oraz majątkową. Podnoszone przez siebie okoliczności każdorazowo dokumentował.

W ocenie Sądu zeznania H. G. są co do zasady wiarygodne. Opisała ona swoją sytuację osobistą i majątkową. Niemniej jednak nie sposób ustalić na podstawie tych zeznań rzeczywistego stanu zdrowia powódki (pозwanej wzajemnej), jak i jej rzeczywistych starań o uzyskanie stałego źródła dochodu. Wszak choć H. G. wskazuje, że ma problemy zdrowotne, to do akt przedłożyła jedynie bardzo ogólnikowe zaświadczenie lekarskie o przewlekłych dolegliwościach, cokolwiek miałyby one oznaczać. Z zaświadczenia tego wynika również przeciwskazanie do pracy fizycznej, ale H. G. nie przedłożyła żadnego innego bardziej wiarygodnego w tym względzie dokumentu, np. orzeczenia lekarza orzecznika ZUS o niezdolności do pracy czy orzeczenia o stopniu niepełnosprawności wydawanego przez (...) do spraw Orzekania o Niepełnosprawności. Nadto z materiałów sprawy nie wynika, aby H. G. w związku ze stanem zdrowia starała się o rentę czy inne stałe świadczenie. Z materiałów sprawy nie sposób wywnioskować, aby H. G. czyniła realne starania o podjęcie zatrudnienia. Zaslania się w tym względzie swoim wiekiem oraz niechęcią pracodawców do zatrudniania osób w jej wieku. Niemniej jednak z pisma Powiatowego Urzędu Pracy wynika, że od 2010 roku H. G. zaproponowano tylko 5 ofert i jedynie w 2 przypadkach powódka (pозwana wzajemna) nie spełniała oczekiwań pracodawcy – bez bliższego ich przywołania. Stąd nie sposób przyjąć, aby wiek był w tym względzie decydujący.

Przechodząc do oceny żądania obu powództw, przyjąć należy, że doszło do zmiany sytuacji materialnej każdej ze stron i to zmiany polegającej na jej poprawie. Jak bowiem wynika z materiałów sprawy rozwodowej, w czasie rozwodu sytuacja majątkowa H. G. i M. G. (1) była bardzo trudna. Posiadali zadłużenie z tytułu nieterminowego uiszczenia należności czynszowych, a nadto M. G. (1) nie posiadał stałego zatrudnienia. Nadto mieli na utrzymaniu małe dzieci. Obecnie tak sytuacja powódki (pозwanej wzajemnej), jak i pозwanego (powoda wzajemnego) poprawiła się. H. G. nie posiada już na utrzymaniu małych dzieci. Obie jej córki uzyskały samodzielność, zaś syn M. G. (4) ma już 23 lata i jest, a bynajmniej być powinien, osobą samodzielną. Co istotne, lektura materiałów spraw III RC 121/17 i III RC 122/17 wskazuje na to, że w rodzinie H. G. nie istnieje problem ubóstwa czy niedostatku, co wynika z postawy M. G. (3) i M. G. (4), którzy mimo ukończenia różnych szkół i uzyskania różnych zawodów dotychczas nie podejmowali pracy. Ani M. G. (3) ani M. G. (4) nie widzą potrzeby podjęcia zatrudnienia, co może oznaczać, że w gospodarstwie domowym, które tworzą razem z matką – H. G., nie jest potrzebny dodatkowy zastrzyk środków utrzymania. Rzutuje to tym samym na sytuację H. G., albowiem z zeznań jej dzieci złożonych w sprawach III RC 121/17 i III RC 122/17, wynika, że to H. G. zawiaduje wszystkimi kwestiami finansów rodziny. Skoro H. G. nie wymaga od dorosłych dzieci dokładania się do utrzymania gospodarstwa domowego, to uznać należy, że nie zachodzi potrzeba ich dodatkowego wspierania, np. przez pозwanego (powoda wzajemnego) M. G. (1).

Zmieniła się także sytuacja H. G. w tym sensie, że aktualnie – w przeciwieństwie do okresu trwania małżeństwa – nie posiada zadłużeń i wszelkie należności reguluje na bieżąco. Oznacza to poprawę w porównaniu do okresu sprawy rozwodowej.

Zmieniła się również sytuacja M. G. (1). Po okresie pozostawania bez pracy – aż do 2002 roku, M. G. (1) podjął zatrudnienie w (...) w S., gdzie zaczynał od stanowiska pracownika fizycznego, awansując do stanowiska głównego energetyka. Pozwany (powód wzajemny) podjął zatem starania, aby swoją sytuację osobistą i majątkową zmienić. M.

G. (1) założył nową rodzinę i obecnie ma na utrzymaniu 16-letniego syna. Nadto spłaca należności finansowe, które zaciągnął m.in. na pokrycie kosztów leczenia siostry.

W ocenie Sądu, powyższe wskazuje na to, że doszło do zmiany okoliczności po każdej ze stron procesu. Poprawiła się sytuacja H. G. i M. G. (1). Obecnie zatem trudno przyjąć, aby rozwód nadal pociągał dla H. G. pogorszenie sytuacji materialnej, skoro jest ona w lepszej sytuacji majątkowej niż w czasie rozvodu. Oznacza to tym samym, że rację ma M. G. (1), iż jego obowiązek alimentacyjny wobec byłej żony winien wygasnąć. Odpadły bowiem przesłanki jego ustanowienia, określone przepisem art. 60 § 2 k.r.o. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. Przepis ten reguluje zatem obowiązek alimentacyjny małżonków rozwiedzionych, gdy jeden z nich został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia małżeńskiego.

Jako że zasadne stało się powództwo M. G. (1), jako niezasadne jawi się powództwo H. G.. Ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego niweczy bowiem żądanie jego podwyższenia. Z tych względów Sąd orzekł jak w punkcie I. i II. wyroku. Zdaniem Sądu rację ma M. G. (1), że już w dniu 8 maja 2017 roku H. G. była w lepszej sytuacji osobistej i majątkowej, stąd też od tej daty ustalono wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego M. G. (1) względem H. G., wynikającego z wyroku zaocznego Sądu Wojewódzkiego w S. (...) z dnia 27 kwietnia 1998 roku, sygn. akt I RC 994/96.

Z uwagi na fakt, że powódka (pозwana wzajemna) proces przegrała, to powinna ponieść koszty procesu z tym związane (art. 98 § 1 k.p.c.). Na koszty te składa się opłata od pozwu, jaką był obowiązany wnieść M. G. (1) od pozwu wzajemnego (art. 98 § 2 k.p.c.). Wysokość tej opłaty wynosiła 60 zł. Niemniej jednak z uwagi na okoliczności sprawy, Sąd odstąpił od obciążania jej tymi kosztami (art. 102 k.p.c.).

SSR Paulina Arendt